ἠβάσκει. ὠφελεῖ.
ἠβης. ὄνομα κύριον.
ἠγάγετο. ἐποιήσατο γυναῖκα.
ἠγενέων. γεννικῶν. πολεμικῶν.
ἠγερθῆναι. εἰς φιλίαν ἐλθεῖν.
ἠγερθέντας. φιλοφρονηθέντας.
ἠγέρα. μέλη, ἄκρα. ἐπὶ δὲ καὶ μέρος λόγου, ὁ
δὲ ζεκνδιμεκ λέξις πέφυκε γίνεσθαι.
ἠγερεμβολα. ὄργανα ξυλινα δι' ὧν τὰ
μέλη τῶν παλαιόντων ἐγκεντροῦσιν οἱ δημιοι.
ἠδηλωτ. φανερῶς.
ἠδιώων. πρόσκαιρος, κάλλιστος, ἀνδρεῖος.
ἠδιστος. ἐπιτερπέστατος, ἐπιτηδειότατος.
ἠδιῶν ὁμιλία. εὐτυθμία ἢ ζῶν ἀρίστων διανοητῶν,
ἠδιοκρασία. κρᾶσις ἀρίστων διοικουμένη γενναίων.
ἠδωνῶν. ζωρία ποτάδων ἢ ποτάδος σύνδεσις.
Α. ἀγαθὸν ἱκανόν.
ἠδυλη ἀνωμαλη.
ἠδυλος. ἀγαν ὀξύς, ἀνδηλος.
ἠδυστία. ἀνωχλία.
ἠζιον ἔζης. κάλλιστον ἦθος. (γ. ἔζις)
ἠθικος. πόθεινος.
ἠθικὰ. πρακτικὰ. γ. ἤθη.
ἠθικὸν. πρακτικὸν δεῖ.
ἠθικῶν τόπων. ἄξιον τὸ ἀρετῶν μέρος ἀνδρὸς ἐ-
πὶ ἀκμῆς καλουμένου. ὅταν καλῶται ἀρ-
κῦνος. λέγεται δὲ καὶ ἄρκυα.
ἠθικὸν. τὸ ἐν σύμμετρον ζῶον καὶ τὸ χαρδάτον δη-
λοῦν.
ἠθικῶς. ἐν δοξῃ φιλῇ ἀνδρὸς ἢ τῇ ὁδῷ
πάντα τὰ ἠθικὰ ὁ ἀκροατὴς φέρονται.
ἠθμὸν. διπλοῦν.
ἠθμῶν. διπλῶν. διάτρητων ὑγρῶν.
ἠθμαλλὶς. ὁ ἡνίοχος. ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν ἡ ἅρμα.
ἠθμαλοτηγὸν ζῶντων.
ἠθροῖσθαι. συλλέγεσθαι. συνάπτεσθαι.
ἠθρῶν - ἀθροίζω.
ἠθ. ἀθροισμὸν. εὐφωνίαν.
ἠθρας. οἱ τῶν προβάτων ἀγροί.
ἠθυσῦς (ῦ) ὁ κυβευτής.
ἠθυχῶν. τὸ σαλὰ τῶν ἀρίων δάφνα τοῦ ἀγνοῦ.
ἠθοῦμενος. οἱ ἀθροιζόμενοι. (ζ. ω)
ἠουσα. ὁ διπόρισμος καὶ ἀσύβιστος γῆ.
ἠῶν - ἀθροίζουν.

ἠέρουν. ἀντὶ τοῦ ἤερα οὖν
ἠεπαλαίως. ἐπιδυσκολικῶς.
ἠεπαδάαββα. ἡ ἄγαν πανδυνή.
ἠεπαδόνη. ὁ διὰ δπάρτου ἠέρα.
ἠέρται. δύσκολον ἀεπαλῆναι.
ἠεπαλήσαι. ὀσμηλῆσαι.
ἠερπῆ. δεξιπάντην.
ἠερπῶ. ἀγκαλῶ. δεξιπάνη πέχεται.
ἠερποίκ. ἀγκύρων εἶδος.
ἠερτζουργία. ὁ ἀιδοχρουργία.
ἠερτζον (ῦ) ἀλύσιον.
ἠέρυσον. ἀδοκιμον. ἰδχυρόζωον.
ἠερυσοποιός. ὁ ἀιδοχροποιός.
ἠθ. ἀερυσωπόν. ἀνδρεῖον, φοβερόν.
ἠεραβάν. προῖγμα.
ἠερχῶ. ἀερωνῶ. χαινά.
ἠερώδης. ἀδρανῶν. ἀδύνατος.
ἠερίχους. νοφίνους - ἀπὸ τοῦ ἠέρων τὸν χοῦν
ἠεροβάντες. ἀεροβάντες.
ἠεβαις. βαρχαγκὶ - γόμοι.
ἠεβαων. βαρχαγκίων. βορείων.
ἠζιάβη. μέλεον βίου.
ἠζιον. κατηφιόωντον. ζήλωτον. ὑγιές.
ἠζίως. ζηλωτῶς, ὁλοκλήρως - λέγεται δὲ
καὶ τὸ περὶ σπερμὸν νεωστί.
ἠηλίφρων. δυνατῶς ὑγιὴς τὴν φρένα.
ἠηγὸ. γένος. ὑπεσθίφατος. (λεύγω (ε. ἀ)
ἠηζίτης. κατηφιόωντος καὶ ἄρτιος ἐν τῷ
ἠιαρος. ἀρτιαρος ὁ ἀγαμερος.
ἠιωρία. διαδημη.
ἠιωπάλιον. ἐν ᾧ οἱ ἄρτοι. πεπτοβόωνται.
ἠιωδκλῆ. νεόφυτα
ἠιωλιδωτον. μὴ ἔχων ἰωλίδας ἤτοι ἀκρώρεια.
107. ἠκιγανῆς. νέος. νηαιος.
ἠκοβάπων. ἀντλιβάς.
ἠκυδρος. ὁ διαλυτικὸς. ἀκκινόμενος.
ἠκχεκακους. κακῶν ἀρχηγούς.
ἠκχάνομα. ἐγὼ λα.
ἠκχάιωτον. πρωτότυπων. ἀφ' οὗ πάντα ὁ ἰὼν.
ἠκχηγέτας. ἄρχοντας. ἡγεμόνας.
ἠκχία. ἐνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκει-
ται - χαρτοφυλάκιον.
ἠκχίκολλτος. ὁ ἀρχαῖος. κλαπτής.
ἠκχιμάγαιρος. ἄφορος. τῶν βασιλικῶν ταμιείων
ἠκχὴ. ἐξουσία. καὶ ἡ ἀρχή.
ἠκχαίνον. ἁπλοῦν. ἀφελὲς. ἄδολον.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346463203/29